

Βλέπε με, ὡσπερ σὲ βλέπω, βλέπε με εἰς τοὺς ἀστέρας,
 Βλέπε με εἰς πὰς πυρίνους λαμπηδόνας τῆς ἡμέρας,
 Βλέπε με εἰς τῆς πρώτας τὴν αὐγὴν τὴν φωτοβόλον
 Κι' ὅπου τ' ἄστρα λαμπυρίζουν, εἰς τοῦ οὐρανοῦ τὸν θόλον.

Ἐκεῖ μῆτερ ἀεννάως εἰς τοὺς κόλπους σου καὶ πάλιν
 Μετὰ σοῦ θέλω διάγει εἰς τοῦ Πλάστου τὴν ἀγκάλην.
 Ἄμαρτία εἶνε, μῆτερ, κοπετὸς καὶ θρηνοδία
 Αὕτη ἦτο τοῦ ὑψίστου ἢ βουλή του ἢ ἀγία.

X. I. Σ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Λεπτὸν εἶμι, λεπτότατον· πλὴν ὄργανον σπουδαῖον
 Ἐγὼ ποτ' ἐχρησίμευσα εἰς ἦρωα γενναῖον.
 Ἐὰν τὸ πρῶτον γράμμα μου θελήσης ἔ' αφαιρέσης,
 Καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτ' αὐτοῦ ἐν ἕτερον ἂν θέσης.
 Θὰ μ' εὔρης εἰς Γραμματικῆς τὸ σκευειδὸν βιβλίον
 Πῶς εἶμαι ἀπαραίτητον εἰς πρότασιν στοιχεῖον.
 Πάλιν ἐὰν τὸ πρῶτόν μου θελήσης ἢ ἀλλάξης,
 Εἰς δίφρον θύραν εὐγεροῦς ἐπάνω θὰ μὲ τάξης.
 Κ' εἰσέτι μίαν χάριν μου ἢ κάμης ἂν θελήσης,
 Τὸ πρῶτον πάλιν γράμμα μου ἢ τὸ μεταποιήσης,
 Ἴσως βαδίξω πρὸς ἐμὲ μικρὸν θὰ κάμης βῆμα
 Ὅπως ἐγγύσης προχωρῶν τῆς λύσεως τὸ νῆμα.

I. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

Ἐπιπέμπτος Χρ. Δαμαριδης.